Mała rączka
(La Menotte)

walc

do śpiewu lub na fortepian

napisał
Adam Karasiński

Mk.7.

Nakład i własność Autora
SKŁAD GŁÓWNY
WARSZAWA GEBETHNER i WOLFF
KRAKÓW G. GEBETHNER i Spółka
FILJE: LUBLIN – ŁÓDŹ – POZNAŃ.

Lit. J. Konarzewski i J. Mękarski.

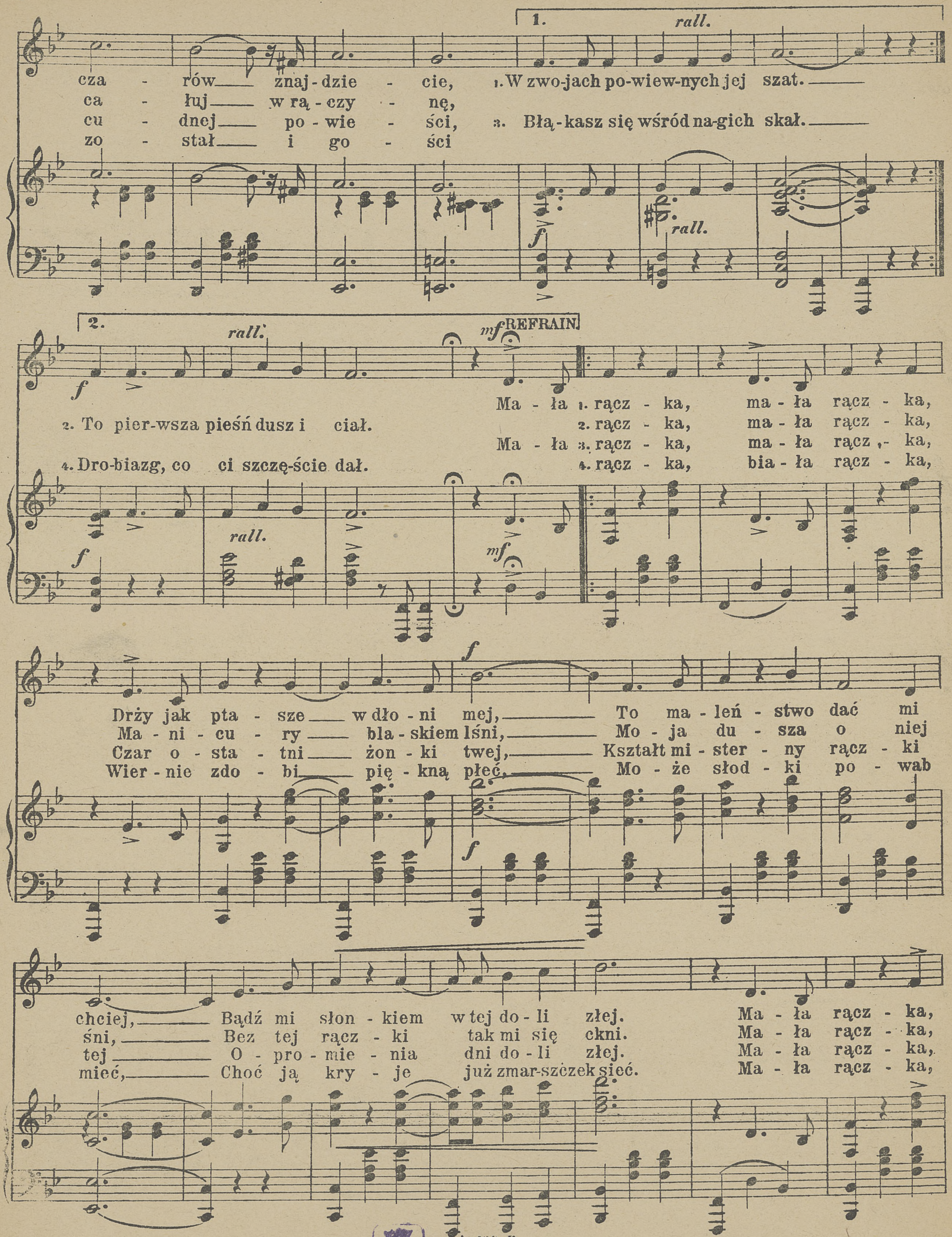
Wnej Pani Zofji ze Szczytów Bontemps.

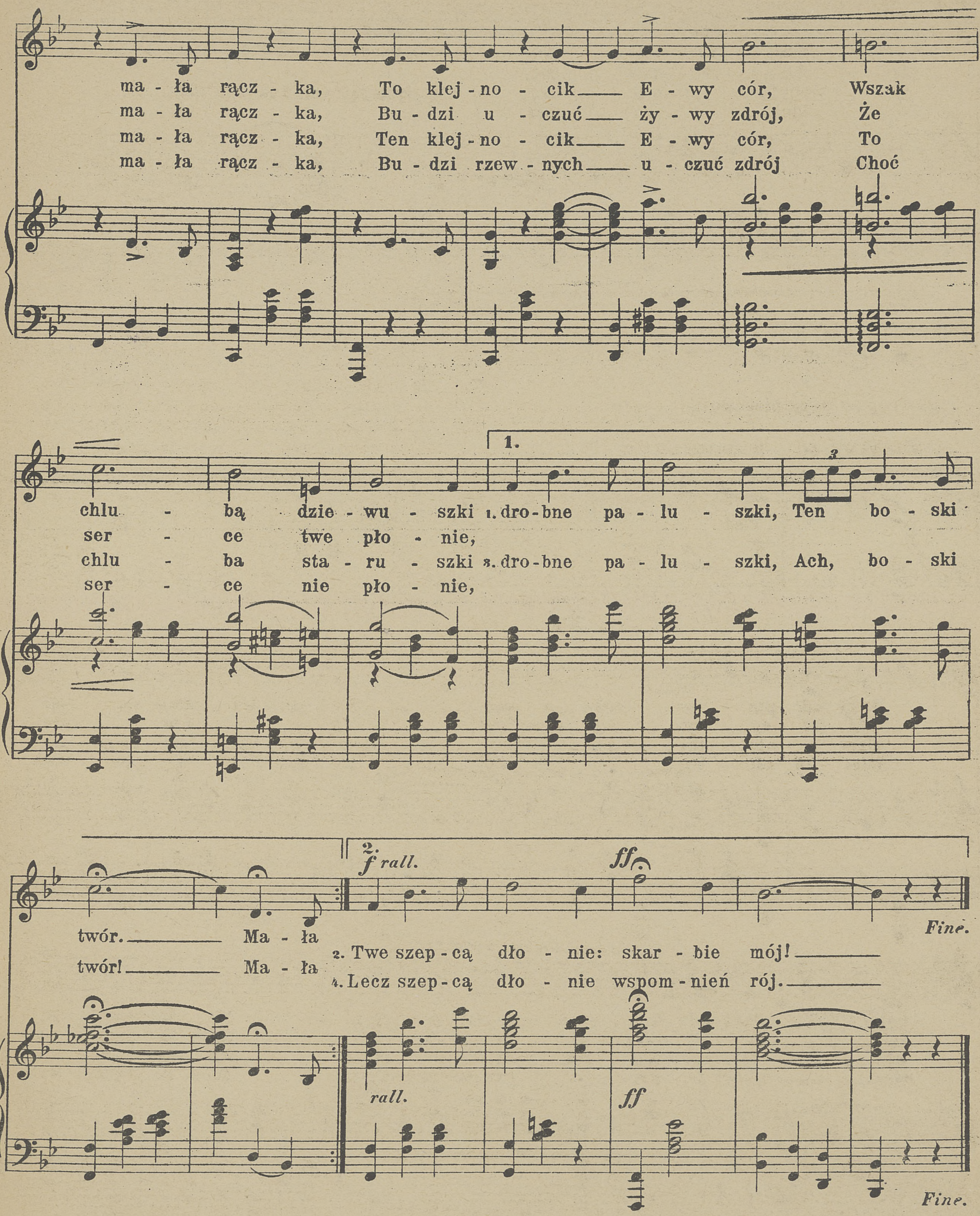
MAŁA RĄCZKA.

(LA MENOTTE.)

Słowa Władysława Jusa. Adam Karasiński, Op. 138.

1.
rall.
cza - rów znaj - dzie - cie, 1. W zwo-jach po-wiew-nych jej szat.
ca - łuj w rą - czy - nę,
cu - dnej po - wie - ści, 3. Błą - kasz się wśród na-gich skał.
zo - stał i go - ści
f
rall.
2.
rall.
mf REFRAIN
f
Ma - ła 1. rącz - ka, ma - ła rącz - ka,
2. To pier-wsza pieśń dusz i ciał. 2. rącz - ka, ma - ła rącz - ka,
Ma - ła 3. rącz - ka, ma - ła rącz - ka,
4. Dro-biazg, co ci szczę-ście dał. 4. rącz - ka, bia - ła rącz - ka,
rall.
mf
Drży jak pta - sze w dło - ni mej, To ma - leń - stwo dać mi
Ma - ni - cu - ry bla - skiem lśni, Mo - ja du - sza o niej
Czar o - sta - tni żon - ki twej, Kształt mi - ster - ny rącz - ki
Wier - nie zdo - bi pię - kną płeć, Mo - że słod - ki po - wab
chciej, Bądź mi słon - kiem w tej do - li złej. Ma - ła rącz - ka,
śni, Bez tej rącz - ki tak mi się ckni. Ma - ła rącz - ka,
tej O - pro - mie - nia dni do - li złej. Ma - ła rącz - ka,
mieć, Choć ją kry - je już zmar-szczek sieć. Ma - ła rącz - ka,

ma - ła rącz - ka, To klej - no - cik E - wy cór, Wszak
ma - ła rącz - ka, Bu - dzi u - czuć ży - wy zdrój, Że
ma - ła rącz - ka, Ten klej - no - cik E - wy cór, To
ma - ła rącz - ka, Bu - dzi rzew - nych u - czuć zdrój Choć
1.
chlu - bą dzie - wu - szki 1. dro - bne pa - lu - szki, Ten bo - ski
ser - ce twe pło - nie,
chlu - ba sta - ru - szki 3. dro - bne pa - lu - szki, Ach, bo - ski
ser - ce nie pło - nie,
2.
f rall.
ff
twór. Ma - ła
twór! Ma - ła
2. Twe szep - cą dło - nie: skar - bie mój!
4. Lecz szep - cą dło - nie wspom - nień rój.
Fine.
rall.
ff
Fine.